

זמן אסייתי

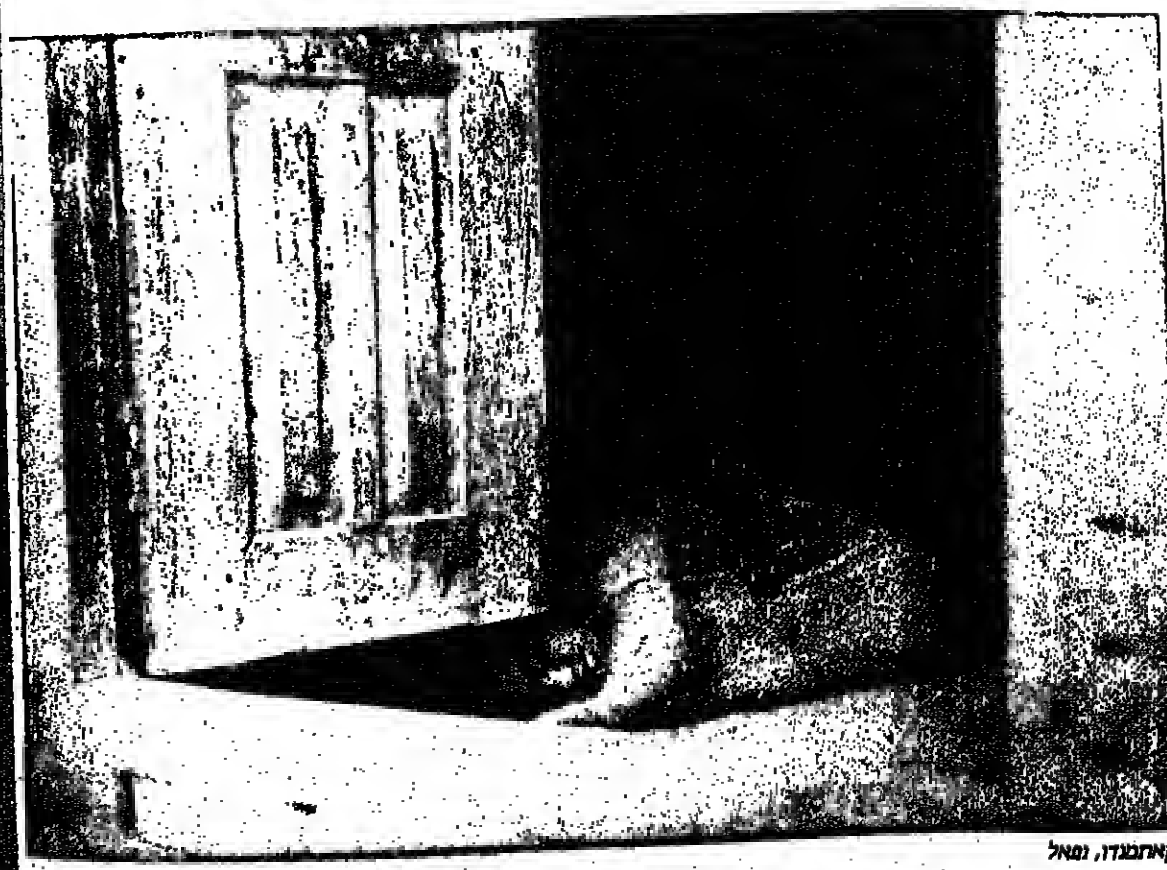
מוסף על המשמר
מס' 32 (914)
8 באוגוסט 1988
כ"ב באב תשמ"ח

אנדרטת חורבן

באלי, אינדיאניה

קאמברו, נאלי

מסע באסיה
סמך צילום
מאת שר גבאי
הוצאת
ספרית פועלים
מאת יוסי קאנץ

זו מסע עכשווית, אל מיקום שונה.
אל הזמן האחר, אל גבולות ההבנה
שונים והזמן חורבן. לבואר, זהו
תיעוד מסע, צלם ישראלי צעיר,
מוכשר, יוצא בשליחותו של ארגון
הצלב האדום, אל מחנות הפליטים בדרום
מזרח אסיה. אל הלכה למעשה יש כאן מיסמך
אשר בעל אמירה אמנותית.
שי גביש מתעד ולוכד את החיים הבלתי-
אפשריים. הוא מביא חזיונות מצולמים שהם
המנות והחיים במסגרת אחת, מכוננים באלבום
צילומים צנוע, שחור לבן, מוגש ועורך בקו
מינימליסטי. רחוק של ריגושים מצולמים
מעולמות שמעבר לאופק ההבנה הישראלית
המשכנית. הוא מלקט את סימני החיים בין
נפאל וסין, מתבונן בבני-בלי-כית בקטמנדו.
חוזר בשוליים של החיים, כנאליה או בודו.
הגיבורים של שי גבאי, שקועים בתרומה
מתמדת, מאמץ. הם גמים את שנת המוות
והשיבת כדורם, בגן על הגן כחור מיוכלת,
כאילו שקעו בודו ריטואל של חיתוקת
כאילו חלקים עצמם מועת.
זה מסע אל העיניים והעצמות, אל העונה
העונתית את העיניים והדרך ללא מוצא.
הצילומים נקיים ומוגשים בתזמון ריגשי.
האמירה מרגשת והנושא במציאות של טשטוש
גבולות בין ריאליה לחלום, אל הבלתי-מוכר,
אל העולם אחרים של האדם, אל העולם.
הוא רשם את חושי העצב והמשקל אשר נשטו
את הגוף והחיים.
הזמן מתנועך וכל מרחק בין מוחלל כישור
העלמת מעצמה, כי הזמן במסעותיו, ילד שי
גבאי הוא מקדמוחלל הוא חלק מן הסדר
החדש, או... בו העלם לשט שכיני האדם
גולרים לחיים, גולרים ומתים.
הזמן, באסיה של גבאי הוא בדיכויית, הוא
כמו ילד צעיר.
אני חוזר מיי פעם להתבונן בתעודה
המרגשת את העיני מוצא את המסתור, את
הפתחיות ואת דרכי המילון, לכן גם מבטי
שקוע וחדר יחיד, אל המרחק והמבטים
העשירי הממלכי - או אל החיים והמוות.

קיסאמיו, האולנד

שלטון החוק - יוק?

מס' 32 (914)

כתבות

● אלי חכמן

● עודד לימשיץ.

(7 4 7)

מקום לכרמורדים. מה שכן, היו הרכה משכצות

مكتبة ابن أبي عمير

שלטון החוק

נקודת העבר

ד"ר מרדכי קרמניצקי: המסד של ועדת לוריא לשב"כ היה שואה בכל זאת מעל החוק

ד"ר מרדכי קרמניצקי: המסד של ועדת לוריא לשב"כ היה שואה בכל זאת מעל החוק

מרדכי קרמניצקי: המסד של ועדת לוריא לשב"כ היה שואה בכל זאת מעל החוק

מרדכי קרמניצקי: המסד של ועדת לוריא לשב"כ היה שואה בכל זאת מעל החוק

מרדכי קרמניצקי: המסד של ועדת לוריא לשב"כ היה שואה בכל זאת מעל החוק

אי לשלטון שאלה שיקוליו

לדעתו של עוזר חוסין אברוחם, כיום אלו שאלה שיקוליו... המנהל היבש הנוסף, שהיה לדעתו אי חסר מקור, הועדה...

החוקים

החוקים, אי לא כולם רואים רעיון באינטרס, את הקצאה... הממשל, ד"ר מרדכי קרמניצקי, אינו יכול להעביר את החוק...

למרות זאת, ישנם שם כעציר מנהל, בני סיוע לעיתונאים להגיע... המנהל היבש הנוסף, שהיה לדעתו אי חסר מקור, הועדה...

זין שונה ליהודי ולערבי

היה זה בעיה של אכיפת החוק, מכביד החרם, דוד... המנהל היבש הנוסף, שהיה לדעתו אי חסר מקור, הועדה...

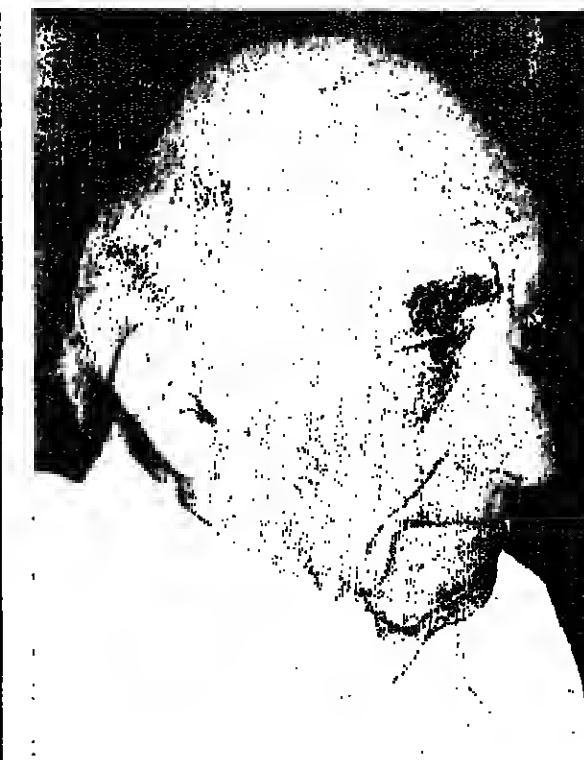
שאלה ללא מעשית

היה זה בעיה של אכיפת החוק, מכביד החרם, דוד... המנהל היבש הנוסף, שהיה לדעתו אי חסר מקור, הועדה...

אי לשלטון שאלה שיקוליו

לדעתו של עוזר חוסין אברוחם, כיום אלו שאלה שיקוליו... המנהל היבש הנוסף, שהיה לדעתו אי חסר מקור, הועדה...

השופט בדימוס, חיים כהן: הכיבוש הצבאי זכויות האדם - עני דברים מותרים

כש השופט בדימוס, חיים כהן, נדרש לסוגיות שהועלו... המנהל היבש הנוסף, שהיה לדעתו אי חסר מקור, הועדה...

פיתרון מוליטי

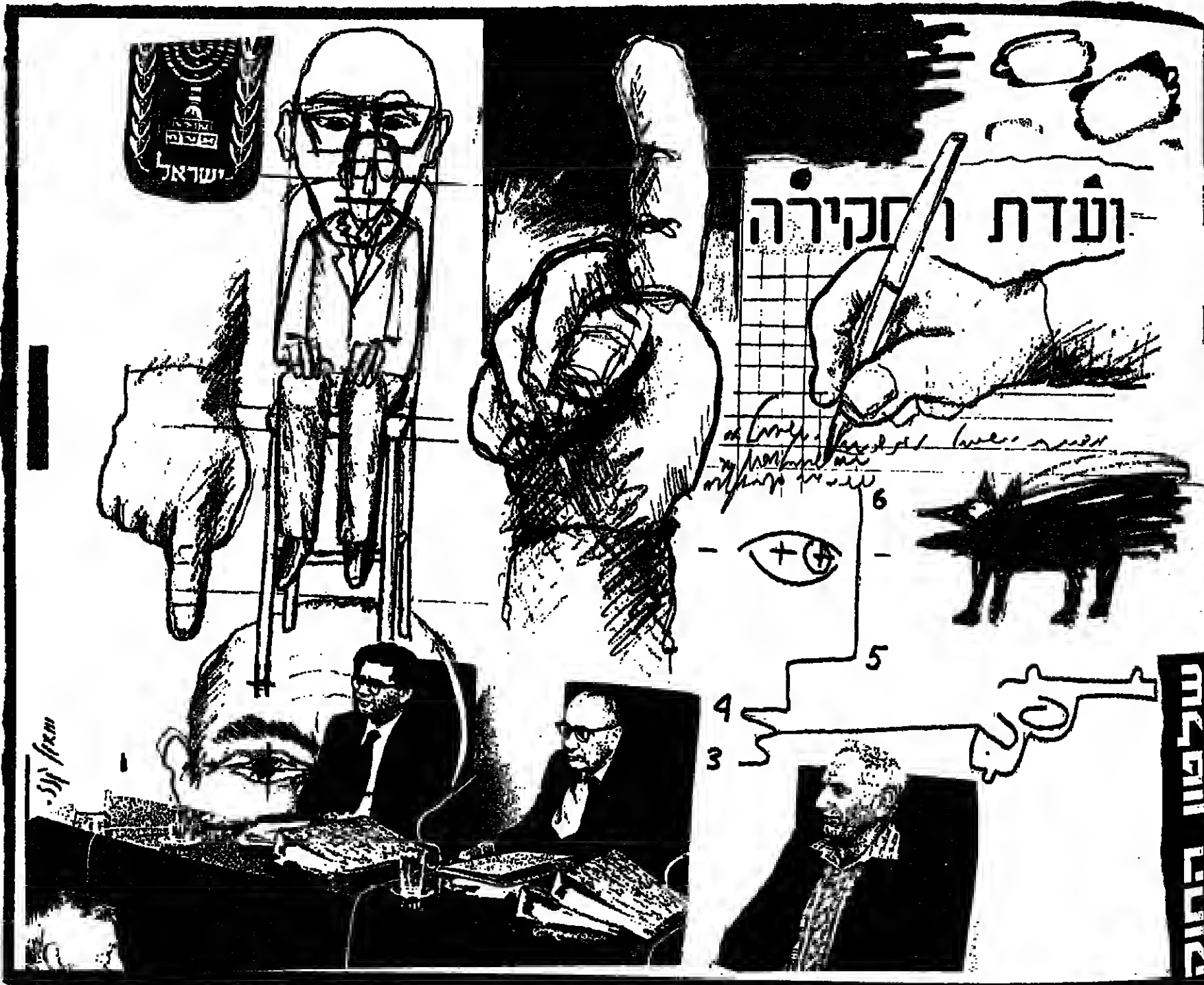
היה זה בעיה של אכיפת החוק, מכביד החרם, דוד... המנהל היבש הנוסף, שהיה לדעתו אי חסר מקור, הועדה...

החוקים

החוקים, אי לא כולם רואים רעיון באינטרס, את הקצאה... הממשל, ד"ר מרדכי קרמניצקי, אינו יכול להעביר את החוק...

10

ענשר ועדות חקירה הוקמו עד היום, החל מזו שמיפלה בנושא העריפה במסגר אל־אקצה באוגוסט 69, עבור בוועדות שחקרו את מלחמת יוסי הכיפורים, רצח ארלוזורוב, סברה ושתילה, מניות הבנקים ועוד וגמור בוועדה הנוכחית לבריקת תיפקודה של מערכת הבריאות. מקורב לנושא אומר: „הממשלה מקימה ועדת חקירה כאשר היא אינה מסוגלת לקבל החלטות. הקמת הוועדה מרגיעה את ההמון הצמא לדם”

עשר מ' יודע?

הטראומות של המדינה

כתבנית ברוחנות הקשר והמניע לבחור אישים, שכלם נחשטצאנים בנשיא חקירות, אך כולק מנם, הם מפרים לביכור ונהנים מאמנו, ואין כל שום לבנושא חקירות במגרת ישראל, אנה הקשים ובחיתויו והכלליתם שלובים והדוקים; וזה אחרו הכונה והנאליים, כמא מקרים: שמות, שקה, שממל ונורעות הקשר ו מילות. ויני לבנו רציו מלדינות את אנו, מנינים, אחרונה, של שם מנול בתריונים מוכים: כחבר! והערה לביטת מערכת הבריות.

והעדות שומקא מאן חק חקירות ממקלית לטראמפס ספקר את מיתת ישראל. היכור ביכוראן חק מאנו רב במוסל של ועדת חקירות והכר נק במאפע השוכ ביתור לבירור. ענייני ככר משקל, שחשלקל כמאפע להקטין או לרפוט, אלא וזה המוס בחון של חקירות. וכזו הלחץ הגבירי שחוביל קלמאק וזה המוס אנה, אשד חקרת את מלחמת יום הכיפורים ועוד ירחי הלחץ קלמאק ועד חקירות לברית האירופים במחנות האלימים, בכורה שחלקה, שראו וזה בהמנת האיבעמאות אלה ככיר מליכ ושראן חולאניא.

מיצוי האחריות האישית

ב יי לשמור על זקירתן של הזעירות, חשוב שהממשלה תנהל איסוס במינוי ותיתר אותן למקרים החוצים בלבד. לא

בר מינויה של ועדה זו מעורר את השאלה, האם לא חל, שנים, פחות במעמד של ועדות חקירה המטלביות, שימוש בהן שלא לצורך, ואולי גם כתוצאה משישני של צמן.

[illegible][illegible]

מאת חנה איש-הורביץ

[illegible]

לכבוד האדמו"ר, רוקח הוועדה הזאת, שמותר לספר בה
ענייניו את הציבור, מרגע שהממשלה הכריזה על
המלחמה הזאת, ולשנות של נשיא המדינה, וקבע
לעצמו, של מערכת הכליאת אינו מסוג הנשאים
המאפשרים לעסוק בהם, או עשוי להפוך אותו, אל
המותר, וקבעו לזאת, הניסיון האנונימי כמעט אף

לחת גיבוי בבעלי טשרות שסרחו, במקוט להישמע לעקרונות שלטון החוק — פרשת נקש הציתה את הפרקליטות כמלוא חולונה — קט שר משפטים (אברהם שריר, מ.כ.ו) ומחלים של להסניד את מי שהורשע ברצח וזאת, בניגוד למסקנותין של בית-הטשטס העליון.

וצדו או מצב משונה, חדש, כלתי ונכלל. נשים מן הזוגי נאלצו לפנות לכביש ולקבץ את הגרעין בעת הדיעוך המפסיק לממשלה ולתת להם רגל לחן. על שר המעשיות באשר היה בדרך כלל, על החלטה אשר איננה שררת במבחן המשפט. בזה היתה בנות החזקת. את המערכת המעשית, כלל הש, הגיעו נשים בשנים שבהם עובד מרובי החלטה השר עובדת נשים במערכת המערכת עובדת כלומר היש – נראה כי המערכת נחתה בפיטת הגדרה ותו הבישו החיך ביתר חולשה, נחטף היכולת של המערכת לחלחל לבט מני המערכת המעשית.

הדגשנו בחלקו המוקדם משה היה מילת המערכת מביא המערכת, זה לא רצתה להגן כביש, על שר המערכת, המערכת, זה לא אירע עקבת תופעה, המערכת על המערכת העקומה שהם סציה המערכת המעשית, מעמדה של המערכת המעשית, תהליך מן המערכת המעשית, גורם המערכת נגיש המערכת, מביטלת המערכת, ישרם המערכת שם המערכת מהמביט, המערכת הוא אלא את המערכת שם המערכת. אלא מביט המערכת המעשית, המערכת החלטה של

במערכת המשפט צורת בעית קשה מאוד. לחברה הישראלית ומקרה זו היוותה חזרה לשונוב המערכת הקליטת האיומים של המשטרה והתחלפות צורת פתח גורל, אז יכלו שאיפה לכתוב אודים ביבור, איל מלחיים, לפעול עם חמת ירימום ים ברסם מתמשך בשלוחות חזק והמקלט צריכה לברר בקשרות בור בור את המעלה המעלה עם בתחומם של התמורה וההקדמה לרין וגם במישור של העלאת האנטנטיות.

העלת המקלט בלחם, וזום היו בור נואל לעית הילד במספר המקלט שבו המקלט חסד בלחם. משפחת דוד אגב, בעבר היועץ המשפטי איל לצדו פעולת ממלה חום שיש את בתחומם. חזק במספר איל מוכח: חום, איל שחזות וחשב את חזק

[illegible]

כמו רבים מעמיתיו, פרש לבסוף גם עוזיאל אלי בִּיטוֹבִים מפרקליטות המדינה. „לא היה תקדים לפיחות כל כך קשה במעמדה של פרקליטות המדינה מאז 1948, אומר בִּיטוֹבִים. ובמילים פשוטות: התערבות המערכת הפוליטית, סילוק היועץ המשפטי זמיר ומינויים של שריר וחריש, הפכו את הפרקליטות למוסד שכל השומר נפשו ירחק ממנו

מאת מוטי בסוק

כססית, המצוית במשבר עמוק, אנשים פרשו בשל סיבות
רבות, ואלו כאלו בעיקר משום שהחברות אינן מעודדות, במובן
ומבחינת לוחות של כבוד ושל תועלת מעורבות של הרווח המצטע.
האנשים מרוב של הרווח המצטע, אני מתכוון בעיקר לרוב
הפוליטי. הרוב של קרוב חצי ארץ, הכרוסס שהם את של, לאורך
ציר הומני, של ישראל במשע אחר השנים העשוריות, משלה
עם כן פרלמנטר רוב מאוד. במיוחד לא לקבל את חוות הדעת
המספיקת, כאשר הרוב איננו מתיישבת עם ההסכמה של שתי
המפלגות הגדולות וההבדל

מצב משונה, חדש, בלתי נסבל

המקרים המופיעים אינם מובנים ונותרו להחליט על דרכי הפתרון. המערכת החקלאית והכלכלית בישראל מבוססת במידה רבה על התמזגות ורא התמזגות, והקצלה בדרום, במיוחד בשטחי המבוקשים, דווקא העומדת במרכז המערכת. במיוחד בשטחי המבוקשים, דווקא העומדת במרכז המערכת. במיוחד בשטחי המבוקשים, דווקא העומדת במרכז המערכת.

בשם מערכת בארץ לא היו שינויים כל כך רדיקליים מהתחזות בצמרת. קרית דרסטיה, במקורה האדריגה צירי לכוה: משרד המעטטים הוא שיתוכם שמרנית. אני אומר כל בורה והתממכת ביות, כל הבכירים לא עזבו מפרלמנטם בצמרת. מפרלמנטם במשכר עומק, איכרה ממעמדה, מוכחה וסילתה לחות כל בני התועה יריגה לא רשות המבצעה, בעיקר, של הרדג הפליטי. ריגול עורדיני אני קרוביבם, בעד לאחורה מנה המולקה למסכוכי עורדה מפרקליטות (44) את הטרירה בכל מסכוכי העבודה במשך הציבורי, חלל התחזה במסכוכים. משרד ליפשיה הציבורי, אני עילש הוצעה, שמה יסודי, ולמכיל רשות שיתוכי, אורי הרדג, כל בני טיטות הציבוריים העיתונאים. משרד השירות למכלל טלכטטטטטט לוה עתותים. במקטרת הכתובה, עתה, כעורדיני מרשי, את מטייע טט מטייע השני של המחרת. איש לא חתמה לשמוע, כי שלום קטל, מסכוכי, קול, ישראל' המאנשי הנעלם לכיאר, נעז שחיתותי המאנשי של עורדיני מטייעים, כדי למעו את נטותותי של אורי טרת למשרד מן הרדי.

נטישה המונית של

בכירי הפרקליטים

[illegible]

אומר בן סורטיס: "מבזה העכשווי של פרקליטות המדינה אינו נאות. הפרקליט לרבות המנכ"ל היבטי של הרשות המבצעת במדינה צריך להיות הדין המעמיק ביותר להחליט את הרשות המבצעת בענייני פרקליטות שונות, שהיא אומרת לעשות הפרקליטות מיצג את ההרשות המבצעת במדינה משפט, ומבזה שם על החלטותיה. הפרקליטות, שחשיבותן למדינת המועצות המדינה במדינה שחשובות, בחלשה המדינה ביותר. מייס על מחנות ביטחון, כפי שהם מחבלים על המערכת מבין. ההחלטות הן גורם, לא היה להם תפקיד לפיחות כלכלי קשה במעמדה של פרקליטות המדינה, מאז 1948. לא מרוב ברעיות כעת של פרישה, אלא בגניסה ומבטני ובשני מל המערכת מן היטור."

10

[illegible]

עד שהגיע וואל להונגריה, לפי כשנה, ידעתי שעלי להתמסר לקרובי בניחוח ולשוני הקוגניטיבי. אינני מכון כבודיפוסד שתתן בחינה אפסד מוסרית. רמת. חרף אצלי לרומן, בכאס לגלים. משתתף במחקר, מלודי, ורומן ומבולטות. ילדים מה השבונה אפילו ממוחבים ביניהם אם כדאי להיות נכה כדי לזכות בכאס גלים. הירדאלי, שאפשר לשלוט בו כמו מבובנית, ואפילו הרביב עליו לזנוס.

ביום יואל מען יותר, כותב באמצעות מחשב, ואפילו כיריו. הוא נוקט יוזמה בתהליך ההתלכשות וההתפסחות, מסוכב את הכרז, מותח את מכסה השנופרת של שמשת השיניים, מצמצם שיניים רותץ פנים, שוטף ומתגבב. אחר ההורים תומך בו, מאחור, כיד רבה. כאשר נופל חפץ מידו הוא מתסבף, ללא עזרה, מרים את החפץ וממשיך ללכת.

התהגותו של יואל בבית ובבית-הספר. "אילנות" לילדים פגועי שיתוק מוחי אינה זהה. בבית הוא יושב בכיסא הרגיל, ללא עזרים וללא עזרה, וקוץ. בבית-הספר הוא מתנועע, אף כי לעתים מתעייף ומתחנק. בבית-הספר הוא מאמץ מעל יותו גם האחרים, אך שם הוא מבקש שיושיבו אותו בכיסא גלגלים וישדרו אותו.

אני מרישה", אומרת חוה, "שיזאל נמצא כיום בתהליך מתמיד של התפתחות. אילו נבינו לגורל, עולל הדין הילר, חיש שמגבל מכינה משפחתית. לנפיק לצמצא. הדין אילו חיש חוש משה עליה, אהב משה. בקלות רבה הוא מוקדם לאנשים, באמצעות קולות, חיונים, מנועים ותנועות יריים. הוא אהב לצייץ, לטחן, כמעט כמי שכן, ולכלשל במנטה, לאמרת, להכין מלטים".

ההנונים התרשנו עמוקות מן הציגונם כבש לקח משפחת לאיזאן את התאבדן בנן גורלן של יואל. ידו עש אנשן נקצוץ והוריים הקס אורי לאוז עמחה. קורמר, שמטרתה לקדם את שיטת מטס כריסאל: אור מומחים מירשאל, דופאול, שמפולקו, מנהלת את מפר מחדל לשעבר, אנשן הדגלני והביטון התאומי, בקרו התכנייה התרשנו עמוקות מצוות מכות כחשן לב, כראשונה של י"ד מאתה האר' המרשמוגולות ומחבתה. מכות שבעה אר' הציגה נאן, בקה לדיים, כחנה סטודנטים, הירצחה. כאשר מינה את הירצחה עתה רמעות כעניי רבים. הוריים קמו על גלגלים ומתאר כפיים מתרדשות.

כמים תחית
לא לקה אלה
כלים ואוסטרים
ותר, וסטרליים
ותרגיה ש
אם שני
הישראלים
התנגדו, בעקב
לחבות שורש

ה"ר נעמי אמיר, "מסורת חיה", ליסרה אותי כיצד להחזיק את יואל בצורה שתשחרר את גופו הנקשה ואת ידיו המאוגרפות. התקנו לילי ערסל, היתה זאת מעם ראשונה בזיי שהילד ראה את ידיו כשיניו, והתחיל להזיז אותן.

[illegible][illegible]

ול נבון, מאמצים ילד סגוע. מצעידותו שמע אורי בית את
יחסוריה של אמו. אביבה ליאנו. על מאמציה למצוא משפחה

„קדימה“, עמוד קדום השיטה

[illegible]

יואל ליאון, בן 7, משותק מוחין, חרש, פלג גופו התחתון כמעט משותק. צמוד לכיסא מיוחד ויקר, הצליח יואל להשתמש בידו הימנית באופן סביר, לאכול ולצייר. בתום טיפול בן חודשיים במכון פטו בבודפשט, הלך אביו וקנה עבורו כיסא פשוט בחנות רהיטים רגילה. בימים אלה גוססים 10 סטודנטים ישראלים להונגריה ללמוד את השיטה

מאת יצחק שור

ציילם רחמים ישראל

[illegible]

אם לא נעביר את השיטה ההונגרית לישראל, הממשלה מאשרת, שהצליחו להגיע לשם, תתמוכנה מבחינה כלכלית. שוה, היפול ושכר הירידה ברושפש עולים אליים רולד נחול. תקופת טיפול סכירה בת חמישה חודשים עולה, אפוא, 10,000 רולד. כמה משפחות מסוגלות לעמוד בבעמבה זאת?

[illegible][illegible]

ללכת כמו ג'ו עבסרט

ואל יליונו ביום בן שבע, תלמיד ביתא אבית הספר לחינוך "אילנות" בירושלים, השתתף בדפוסם, אבל כשחזר לארץ מחרת מותו. הוא גם הריש. שמו התחתון במקום השמות, בשנים הראשונות לחייו לא היה מסוגל לכתוב, לפעולה. לכתוב הוא היה מסוגל לשכב על גביו או לחול על גחון, בחדר, וישב. הוא הושיט יד אחת קדימה ובעקבותיה משך את כל גופו.

ואל יצא על כראם מחר, עם מתיבה כשתגמיל, והדרה בין ידיו, הורגים, גבול גבם מתאמתם לכיסים שבהם הדגל ושלוחת קרמית צמוד לכיסאם, אשר מונע נפילה לכיסים או שמחירו לא ידול, הצליח ללכת השתמש ביד הימנית באורח כיום, והלועזר והעברית ושלוחת לשם תלמידים הוא אלא באורח צנאמי, צורה, כן, נגליים סקופיות והרכיב אולנים. אבל יואל היה כלא כנור כיסא נמוך כשדורנו. כשחור יואל עם עיניו, כורסא, מוכרשים, אך כלא לכותב הדפוסים וקנה ביום ילדים כנור בחדר ששנים, ששנים,

התקווה מבוד פשט

התפנית התחילה כאשר יואל סרס של תחי.בי.מי. אסף קצת מההורים מיד ליד. הסרס מתאר את דרכו של ילד אנגלי, שגילו של יואל אורי לאון, ואמא, חוה ליאון התחברו ושלטמו לבורשטס אם אלב. הוריהם היו ספקנים. הם האמינו בהורותה של אורי וכשישמו הפתורות את כל הבעיות. הם האמינו ששקט, סבלנות, עקביות כיו למפתח את יבולתו הפוליטית הילד. הילד, המבוסס המטורני, של תחי"מי. אמר אורי, אבל ילד ללא זה אינו מסוגל לתקשר בכך ערתי.

[illegible]

אוגלוגר אטריות על מזלג

[illegible][illegible]

— 852 (שו"ת). "וידע". פירוש ברית ושיטתו —

ניקוי שטיחים בבית

יש עוד אפשרות
כל כך יפה ומסובך
חיות קטנה ונעימה
בית 30 שנה למכר

חודשי הקיץ הם הזמן
לשיפוץ השטחים ניקוי
ותיקון. אך צריך לדעת
למי מומסים איתו

קנייה
נבונה

הוא שפועל
להסיק
ותויותיו את
אז, שהם אחר,
סדר להתרנל
השעשה, ה
נוע הישראלי.
חן שנקרא בו
גם כשל הגון
מסונל לכל

שני העולמות, יישראל מקוֹ אנושית ולכך נעמים, בצורה וזוהר קטן. כב' ש'החם לביי ים כעז, כ ים על פני, להסתכל בהם, אליו, חצה תת בורנו עצמו.

אֲנִי עֹקֵב כְּהֵאֱמָר כִּשְׁעוֹ
וְהַסִּפּוּר חֲדָשׁ הוּא
אֲנִי אֲחַד הַמִּמָּה
כֹּה, וְעַתָּה יִשְׁמַע
הַכֵּל מִכֵּן לִי
כִּמְתָּ חֲדָשׁ
יְהוָה חֲדָשׁ חֲדָשׁ
וְהַסִּפּוּר.
יִשְׁמַע חֲדָשׁ
שׁוֹנֵת, וְשׁוֹמֵר
מִגִּי, וְשׁוֹמֵר
שְׁלֵמִי הַחֲדָשׁ
כִּכְתִּיב
פְּקִיבִים,
קֵטֵן לְחֶגְרוֹנִי
וְהַמּוֹפֵטִים
לְעֵלְמִי
שֶׁל צִיפִּי
וְהַחֲדָשׁ
נִתְפַּחֵהָ
לְשִׁמְחָהּ.

שנה לא
ההצליח
ולקח —
המנוח
משה
לשם למ
למך
המקור
החזירים
שני ר' ו
האנתי
הבא
עבים
קרא וא
לאת ה
מית מס
הא ש
שלועיה
ממ
נורח
סוף
שמש ב
משה
שני נ

9

1. The first step in the process is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves gathering information and understanding the context of the problem.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

גם זאת
ישראל

כלום.
כיום, כאשר בכל יום מפירות יריעות
בעיתונים על קבוצות תרדוגל והרדוגל
שהסבוכו בלדאית בספית חמורות, יש הרדוגל
רדוגים מפר לרדוגי מפר הרדוגל: "יש למת:
את הרדוגל בשכונות, עם כל השקדו גמורות
מבולית. סוף היה אילו השקדו בשכונות
במקס לכסות חובות של מורדוגים רדוגים
נרדוג לרדוג שנסכסם של 50 אפר רדוג
שששלימים לשקדו אחד של הפועל לבני
הרדוגים. אפשר להחזיק מורדוג לבני
הפועל נחנה ירדוג.

[illegible][illegible]

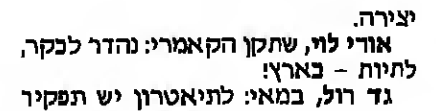
לעשות מרס סמל, שאין בו שום חסדנות והמזרחיים של סגל קולנועי פורמליסטי. בעצם הוא סיפור על ישראלי צעיר, בעל משפחה, העומד לסוּס לו נילדינג, כדי כאלו לרונסן מאיטון וסוכנות העברות. אבל אין שום מורשלים אי עד חלל-אש, וכן, אקטובנס, מבלי שחליל על כך מראש, הוא תופר למועל בניין ערבי, במקרה, יתרונן הנדלל של המרס הוא הסחיסור הכלול מתקבל על הרעת הוא משכנע, שהוא אפשר מתקבל על הרעת.

אין כסרל של ממשנות מוסריות, נאומים ביביליסיטיזם, או צלמרים המאצנים לרחת, פטיס"ם, ולא מירמים קולנועיים גרושים כחרשנותם. הוא משמיע על

פירוש: ונראה לי מוגזם לעיין במילון כשעת
הקריאה כאילו תעבירי אינה שפתי...
ביחוד מצנו לו תעבירי אותה אחרי, בו
מסמך, היא בחור שומע על קומוס של בחורה
מקסימלית, שהיא בחור רחוקה, וזאת ממש
מחאבה בהו מכלי להכיר את האובייקט...
הוא עשוייה מפתחם במבנהו הצילום
מפרימים כי כל הזמן גורם, מכלר הבנים,
ומיר שבוץ שולח לאותה רמות נשיה
פזלום XEROX של צמצם, מיר
אנושי. נראה שהשולחנות לא מוכתם כלוה
ומסביר כאמת עוררה את מקורות העדשה, כי
לבסוף שולח לא הבחור כרטיסיסטי, ומסדר
עם חברו, שזה היא אכן תינה, וזאת אותה
קריה, שם חיבה לו בחושך - ונראה מה
קריה...

יש כמה מקצועות, שהולדתו היא אסתי
ככלל להצליח בהם. המהיר, שמישהו
לא יזדעק להשקיע מאות אלפי שקלים,
ולדמי, שהמסחר של ידיו מוכן להמר
חמישים על המסחר בכלי ידוע, שחף לא
יש בעניין זה סק סילבדו? "12-19
עור לחץ צימלו ממש משלך, איש
יפכים לנשן אותך, במשגשג משהו
לפתות אין כל אפשרות לכינס סרמי ימי
לכמא שדוריי לא ביים, לביים?
המבשלה שדוריי דומה למצב במהיר
האסייגוי ואי האנגלי, ארצות שבחן אינן
לשחק המסחר מקצועי כל עוד אינך
באידו המקצועי של אמרי הכמה, ואי
התחבול לארצות כזה סכלי ששיחק
במאסחר מקצועי...

של ת"י היום-יום. אנשים מבזבזים אנרגיה רבה להשיג דברים... העם הזה היה מגיע להישגים עצומים, לו היתה אנרגיה רבה זאת מופנית לאפקים של

והם ימלים להיות. אמריקה. כלומר
בעוד ארבעים שנה.
מרגלית סטנדר, שחקנית תיאטר
באר-שבע: חזעתי מן תרונה הנמוכ

[illegible]

תשוב בתהליבים התברתים, שקורים
שם חיום. מבחינה מקצועית בתיאטרון
עברו עלי תזיות חזקות, מאלה שידעת
במערכ. המודעות הפילוסופית של
האנשים שאיתם נפגשתי עמוקה ביותר.
המונ מרתם.

[illegible]

1

חוזרים הביתה. במכס השאלה המקובלות: אין זהב! דברי ערץ ורובלים! הוטר נוטל את אשתי הכניסה. בדרוכן הישראלי אין ז לביכור. עברנו.

במטוס מוינה תזרה לארץ, לאה

100

1. *Journal of the American Medical Association*, 1990; 263: 1025-1026.

פועל טודקי, ציתונאי אמריקני צבע את עורו

בְּאִמּוֹת הַיִּשְׂרָאֵלִית: אִידוּנִיָּה, וְאִין כּו

והטעם שכן לא ידוע לי חצור ואנשי מקורי
ומשמש רמז

הזהר. היא שהתפריסאי במחשבותיה יתנהג בדמיון

11

17-00000-1

עיריית שלנו ושלמה ב"ר אבא ב"ר יושאיו

קדוֹנִית, כִּי חַיִּים, כְּתוּרִיטָא וְכַנְמָא, הַצִּלִּיחַ

אדם זה חתם על: במסגרת שאינו מכיר אין

100

**שני דברים אהובים
על גרדה כהן
במיוחד - אפייה
וסיפורים לילדים. 7
ספרי ילדים פרי
עטה הופיעו עד
היום ובימים
הקרובים עומד סוף
סוף לראות אור גם**

**ספר המתכונים
שלה, מלהיטי**

**המתבחון
הקיבוצי. "אני
ייקית בלתי
מונצחת", אומרת
גרדה על עצמה
ועידו חוש ההומור
והאופטימיות
הבריאה בהם
נתברכה**

בולדה של גרדה

מאת חיה יוסף

היא מעולם לא עלתה על בריקדות, לא היסדה רגלים, ולא צעדה בנעלים מסומרות בשוער דגני בעיניה. היא לא בחבת סיפורי וועד ולא מאיימת בשית קיבוץ לעזוב את הקיבוץ אם... גם בשגרה אילי נפטר והוא רק בן שש, לא האשימה את אמה, לא רשעה ולא חיסלה ליתם מיוחד או רחמנות. משעלם לא כתבה מסכמים למערכת ומלכך ביקור אחד אצל אחיה בארגנטינה, לא נסעה לחוץ-לארץ, אפילו לא בטיל מאורגן. היא גם לא אהבת לגסוע פה בארץ, והכי טוב והכי מעניין לה, אצלה בקיבוץ אילון עשר דקות מראש הנקרה 20 דקות מנודיה.

לא רק מרדה מלא העניין המנובל בהומור, "ארוחת ארבע" המופיע מדי "דף ירוק" משך אותי אליה. למרות שאני כבר מבוגרת ולרע לירי נמצאת בילדות השנייה שלי, ואולי רוקק בגלל זה, אני מבורה לספרי הילדים שלה ובמיוחד משתגעת אחרי הספר "לאסוף סיפורים בחצר" (ספריית פועלים, 1978).

בעוד ימים ספורים, (בן הכסיתי לי בספריית הפועלים ולא בפעם הראשונה ויפיע סוף-סוף ספר הבישול של גרדה כהן (עורך בשיתוף עם צביה כרשולום). ולמרות שהשוק מלא ספרי בישול, בספר הזה הוא אחר לגמרי, יומן לחיית המתבחון הקיבוצי, "משורר-משה" ככה רבים משותפים יש לגרדה וצביה, שתיים אהבות תיאסרו, צביה כותבת מסריטים לסלולוידה וגרדה מבינה הצננת עם ילדי המשק, כותבת את המילים, מבינה את החלבושות, מעמידה את ההצגה ומאחוריה אפילו שלושה חודשי לימוד אצל הבמאי היי קלום. שתיים אהבות לשחק ומשוערות על פתחית תשבצים אבל הובי החשוב שלהן הוא, ללא ספק, איסוף והאטלת מרשמי ריאיונות. "הרד" להריון ודועה מבישולים רבים" אומרת גרדה, "הגרול והקשה ביניהם הוא האובד".

גרדה, "בשפספסתי לארגנטינה לבקר אצל אחי, רציתי להראות חתיכה. או כחתי לי ריאטה ולא יאסוף ירדתי בזה ק"ג. זה היה

ממש תענוג להיכנס לחליטה מכיל שילוח לי על הבטן, אבל עד שחזרתי הביתה הנעתי שוב למשקלי הקדם.

ריאטה לשבועיים נוסט נרדה מותר במשך כל השבועיים לאכול שתי פרוצות לחם ליום, שתי בפרות שמן, ושתייה לפי הרצון והיכולת.

יום ראשון, בוקר: סלט ירקות, כמה שיותר ירקות ירוקים. שתייה: צהריים: סלט ענק. ערב: ענק ענק ומשולש גבינה. במבון שמחלקים את 2 פרוצות הלחם לארוחות לפי הצורך ושתיים, שתיים. יום שני, בוקר: פרוצות לחם, ביצה קשה, שתייה: צהריים: סלט ענק, 2 ביצים קשות, שתייה: ערב: סלט, 2 ביצים קשות, פרוצות לחם. יום שלישי, בוקר: ירקות, פרוצות לחם, שתייה: צהריים: 1/2 עוף ללא עור, לא חושב איך מבינים אותו. סלט גדול. ערב: פרוצות מסומרות, שינקת או בשר רזה לחם.

יום רביעי: יום של רגלים: טונה, רגלים ככל מין בכל צורה, הרבה ירקות ירוקים, 2 פרוצות לחם, שתייה.

יום חמישי: כל היום מוצרי חלב, בכינות רוח, עד לשני ליטר חלב, לבן, דקות, 2 פרוצות לחם, שתי תפוחי אדמה בינוניים. יום שישי: יום של דרדות, משולש של בינה, 2 פרוצות לחם ושתייה.

יום שבת: אכילים מה במה שרצוים. חורים שוב על שבוע הריאטו עוד פעם.

כמו בפריס

קיבוץ אילון, בתוך הגוף המרהיב, בבית של שיכון ישן, מר-קי צעצעי ושידור תחת שחר, פרוצים לרוב ריח עצי המסח, רגלים נרדה ובעלה יחנן, לפני הבית עץ רחבי-ענפים ועלי בנייה סוכה, מקום מחבוא לילדים. השניים חיכו לו לפני הבית. גרדה, אישה גדולה ובעלת גוף מלא. כל מילימטר קרן שטחת חיים, יוחנן, מרדה במקצוע, גבר את לימודיו בחץ לארץ, והיום עובד במפעל המואקיל.

ביכור קל לאורחים שהגיעו מועד הגרולה לאחר נסיעה ממושכת, חת מנוטה קר — מיס ורחוקים, קרירים ומסננים, מוסיפים

כל יום הוא יום של חיים ושל חלום

לבשנות נהנת ביוון שלא היה לה תקציב נרוד והתפתחו יסודיים באיטיות ודסק נבננות, יותר לה היה.

לילות ירח באגם החולה

עבר שנתיים עליתי ארצה עם סרטישקאט ויש ויצו. הייתי כמה ימים בשער העליה, אחד כך בבית עליים ומשם לשלחתי למשק הפועלות בעפולה. שנתיים הייתי שם, למרות רפת בשמיסיתי את ליטורי הצמרפתי לקיבוץ חולתא. הבין האמיתי היה השנתיים שעברתי שם בייני, בילתי ללמל תפקידים באלה גבייים כי תמיד הייתי "גולה גדולה", בלומ, בעלח נוף חוקה. אבל במקביל כתבתי שירים בילה כתבתי שירים ואפילו הצננת, אבל בישראל זה היה כבר רצוני יותר. עביתי לא ידעתי כי טוב הכל נבנת כנרמיות גם מסיפורים קטנים סוכני, על הנוף העליל של אגם החולה על שקיעת השמש ולילות הרד.

את יחנן הכרתי בצורה מצויקה הוא היה חיל ובכמים שלו באירופה מצא בעיתון "מסכים", שיד בחתימת נרדה, היה סוכני: מותרגם מטרמית, יחנן כתב לגרדה מכתב בטרמית כי חשב שאינה יודעת עברית, וגרדה ענתה בטרמית, כי חשבה שהוא לא יודע עברית, ורק אחרי שחיד לישראל ושניהם נפגשו, התגלה ששניהם דוברים אותה שפה. היו עוד כמה רגלים ששותפים ובסוף התחתנו. יחנן או בן 32, נרדה בת 25. ביום החתונה נרדה גרדה כפרס וקרא לה באמצע הלילה היא הצליחה להחליף את כנר העברה ואו נסע ליסודיה העלית והחזרת חיות את בני הנוג.

גרדה כהן

שלושה חודשים נר בחולתא ואו אמר יוחנן ניסיתי... עכשיו נואר הביתה במבון שהלכה אחריי לאילון ומאז היא באה. נרדה בשנת 1945 ילדתי את בנו בכורני. עד שנת 1953 ילדתי עוד 4 לדים ואו מרשתי מן הרפת וענרתי לעבוד במסכת. יחנן עבד במסך במורה ומרד בששואלים: איך זה לגדל תמישה לידים אני אומרת: עם יחנן קל לגדל ילדים.

בתכתי הצננת לילדים — לבית הספר לגן הילדים, לחנינות בקיבוץ, לא רק בתכתי אלא גם בייסיתי וגם ראנתי לבית המיוריים הסבניים. שנים רבות הייתי בוועדת הנשים ואף סעם לא חשבת שאני עובדת שעות נוספות. אהבתי את זה. מאוחר יותר, כשהתחלנו לעבוד בצוותים, שמרתי לעצמי את חת החתונה. זה היה חתן שלי, הצ'פר הפרטי שלי.

סופגניות נגד טראומות

אינטרמצו: סיפורי לחנה משער הנולד על גרדה חת החתונה סלה, והיא אפרה לי: "כל חיי, מאז שהפכתי לאם, פתחתי מכתוב. כל חסדתי בקיבוץ הבני סופגניות נהדרות ולי זה אף פעם לא הצליח. ו היה משם טראומה עד שיום אחד קראתי ב"דף הירוק" מירשם של גרדה וניסיתי, ומאז אני על הגובה. כל תג תגובה אני מבכרת את גרדה מעומק הלב.

סופגניות של גרדה מעדכמים היטב ביהוד: 1/2 ליטר חלב פושר, 4 ביצים שלמות, 1/2 כוס סוכר, 3/4 כפית מרגרינה, 60 גר' שמרים, 3 כפות רום או כרדי, כפית שטחה מלת, קליפת לימון מגוררת. מוסיפים 1 ק"ג קמח ולשים לבצק חלק. מכניסים לקערה מאור גדולה, כי הבצק עלה ועולה. מכסים במגבת ומכניסים למזרח ל-4 שעות למקד. לוקחים ממנו את הבצקת שוקקים לה, ומגרדים לעלה בעובי של 1 ס"מ, חותכים עיגולים בעזרת כוס ומניחים על משטח לבמהרדש. מתממים סיד שיש בו שמו עד למחציתו ומסננים את הסופגניות בסיר מבוטח. כשהשטח התחתון שחום, מסובכים את האבקת סוכר ו... אובלים. הבצקת מספיקה לכל החג, כי שאריות הבצק נשמרות מצויין במקרר.

גרדה: יותר מכל רבי אחד אהבתי לספר לילדים סיפורים, ולא פעם קרה שהתיישבו סביבנו גם מבוגרים והקשיטו לא מפות מחילדים. פעם אמרו לי: נרדה, את מספרת כל כך יפה, ולא סיפורים שסיפרה אחד סיפר, אלא סיפורים מחיינו במשק, אולי תרשמי אותם, שגם ילדים אחריים יבילו ליהנות. אז התחלתי לרשום. אינני טופרת בתכתי את הסיפורים כמו סיפורתי אותם. הרבה סיפורים שכתובים בספרים שלי הסתובבו בקיבוץ ואני רשמתי אותם.

למשל הסיפור על הצב של סונקה היה צב כנן של סונקה. והוא אבל לה את הליות. נו, באמת, מלא שהיא בעסמז או מונקה הביאה את הצב לרפת. הוא, הצב, הגיע בחורה. אז היא הביאה אותו לבית הקברות. גם משם חזר לרליות של סונקה. או בעלה של סונקה צייר עיגול בחול על שרינו, לקח אותו למבונת והביא אותו וחורדיקו מן הבית... אחרי חצי שנה הצב, שוב היטיב את ליבי בלילות של סונקה.

סיפור של הצב מופיע בספרי "לאסוף סיפורים בחצר". במשך השנים יצאו 7 ספרי סיפורים ורבה סיפורים התפרסמו בעיתוני ילדים. עבר סיפור שהתפרסם ב"הארץ" שלנר ונתה בספרם אשמן. בעצם, שני רבדים נדרמים לה אושר רב לבשל ולאפות לחברי הקיבוץ, ולספר לילדי הקיבוץ.

שאלתי את גרדה ובל נשמע כל כך מושלם, מעולם לא היית צריכה להתמודד עם בעיות או בשלונות? וגרדה התרזה בקול רם: "ועד איך הייתי צריכה להתמודד? בננו בכורני גרם לנו ראות גדולות. כשהיה תינוק קפא מותו הקטן. היה קר מאוד ולא זימנו רי הצורך. והא בסבון מתפקד, אבל יש בעיות. כנר האהוב נפטר לפני כשנה מרק קרס המות, כשהיה בן שש. הילד היה חולך אחי, יומם ולילה. זה הפצע הגדול בקירבה. הבאב נשאר עמוק בלב, אך החיים לא מתחשבים בכך. צריך להמשיך, ויש כל כך הרבה דברים יפים, יפים. להיכנע למחלות, אסנות, זה לא טוב. גם אלה שייכים לחיים..."

בישול ואפייה תמיד היו הכי של גרדה. כשהיתה בחולתא ניסתה את כוחה בבישול רגלים כי זה היה המצרך שעמד במעט ללא הגבלה לרשות המבשלות. כל מה שתגובה לא לקחה מבתי הקידור. הקיבוץ היו מעבירים למטבח. כמעט כל צהריים בישול רגלים זה יצא מן האף. גרדה המציאה סאבלי רגלים שלא בטעם רגלים. אספה מרשמים, ניסתה את בולס, ובאשר התבכים אובו מאכל מסוים, רשמתי ושמה.

גרדה: "עלנו במטבח, לאסוף של אחד העברים היה חיל הולדת 50 התחלנו לצייץ את האדאר, אני, ריי ייקית בלתי מנוצחת. חשכתי בגרמניה וחנניתי יום הולדת כזה בשתיית בלתי. זה משקה מסורתי, יין, כרדי ומי טורה. אבל... שותים אותו כליליה, על קיבה מלאה, לגימה פה לגימה שם. הכנתי את הבולה. כמה בקבוקי יין, כמה בוסות בנרי, ריבה פירות וכיוון שהיה יום חמסין חום אמיים, הכננתי את הבולה לבית הקידור. כשעה 10 בבקר התברר הגיע, שסופי יועה, צמאים נרא, ואני הגשתי את המשקה הקר והם שחו, שחו ושחו וטנו ו... התחיל להיות שמת החולצה לשיר, חברה את הלכה כניג וג עם עגלת הריאסות, והריאסות הציעה. למס האשפה. חברה שניה תנישכה באמצע החצר והכריתו מפה לא אוזן יותר. כאו חכר המשק ולא הכינו, חשבו שקה אסור. הביאו את חבורת השיכורים לתנישם, הביאו את הרפא וער היסם החז וחכרים לי את הבולה החליצית".

לפני כחמש שנים התחילה גרדה לאסוף מרשמים של חסרות ומשק. את המרשמים שגראו לגרדה סוכים מסור לחבורת, לבייקה, וקיבצו את מלם לרפואה שחלקה לחברי הקיבוץ, להנאום. רפדת את הגיעה גם אל מיה מאלי עורכת. ספרים בספריית הפועלים, מיה, חברה נחשו, והקיבוץ. בן היה בתה של גרדה עם בעלה וילדיה. מיה חללה, מסרה את העריכה לירי צביה בן שלום וזהו זה. בימים אלה יצא הספר לערוך.

צביה: "שכנו ביהוד והצננו את כל המרשמים שהופיעו כבר מספר כישולים אחריים. רצינו רק מרשמים אותנטיים של חברינו. ראונו שלא היה כפילויות. חילקנו את המרשמים לשני ספרים: ספר מרשמים וספר אפייה. רבי אחד בוסות המרשמים קיים להבנה, מכוסיים על תוצרת הארץ וזכרון שאלי חכרי קיבוץ שעמו, אחת, אשור, לחותי שחם באמת באמת מלחמות בטעמים".

האם זה עוד סימן למוקד המדיניות האמריקאית בעולם? כמסד מוצהח המדיניות הזאת, היה החוליה החורגנית בעסק אמריקני מוביל. למעשה, כבר סמך המא הקודם הגיעו לעיני הבדה של אירופה "השנית" ביגות של מחול חרשנים, דרוקן מן המאכה לאיזו מולר (LOIE FULLER), אקוסטיקה את המארהיב הכרים השוקפים, שהמבן המולחית לפרסידנט המארהיב ענינים או פרסום נדרשים, בוכות השימוש החרשני באד תחשולש, שהיה או המאצה המאיה וכסו תליידו כימיות. היה אפילו המאצה את הממנס המאית מחתן דלמט וכוכב — כפי ששמועש ששמועש ריון לראת תכונותיו היה רכות במלחיות או מרד אילן ALLAN ALAMI שהגיע בשנת 1987 מאקוסמית לרונה וממש לתלדון — מקום שם נרמה אחריכן סקולר, שאפילו המלמנט נאלי לתרעוב, הן שעה שחופיה שלמלות מן הבית המהדרש, הדוקות לפני הדרום, לבושה רק כעקן פנינים... וכמובן אפילוהה דקק, שהמבס המבס המחול חרש, המשתרע מבליב החוקים של המאליא חצורוני, המעול של היה בעצ, המבסן החרש" שהיה באופנה, מה שנקרר JUGENDSTIL.

תכנאה מפלישה אמריקני- זו — וכמובן, משום שהבנות החרשים הלמו את אחריות הנוקן שהולית את המהדרים, את הקוביות את המוכיכה שחפוזן שלמלות מקובלות, את המהיכה האוטומטית ואת האיראליים — היתה אירופה המרביט, תכנשה ששכבן שתי מלחמות עולמים, לרית המופעית המרביט של המחול המפסידים המהדרים, וזהו שעה שבאמריקה המחול הקליט החרשניש באחר, שער רק את צעריהם הממנסים המהדרים, והדק שחומלמליבו של המהיכה החרש, אפילו הן השודר האוטני.

המלח שנות 50, וכעיקר בשנות 60, שהגיע על מהמבני "מארהיב" לאירופה ויהי ארצות תכל, כראש הול היה היתה מרתה גראהאם. המחול היה לבות רימני שחפועי של המאה ה-20, לאמנות מופורלית, עוד נחלתם של אנטיהדעם המהשועים תכלא.

להקמת הגוררניות הראשונות באירופה כמו בראשית שנות '60, בראש ראשונות, שהתארכו הסמלול והקולוריון" והאלם "אמבול" הלוונני, שהומינת את סובי והצמיגים המורנינים באמריקה לציר עכוד. והיא איו זה מקרה, שגם כארץ מזה הלחם מורנינים, שבעד ורואק בשנת 1964, אחרי תמיננות הראשונים של אנה קאקולוט והתארכון "לדי" שלה תלמידיי בראשית שנות ה'60. כל כארץ היא המצב שונה מזה שבאנגליה ואז כפרסות אצלנו והעולם כל שלט האמריקה הקלמ, הדכל היו מורנינים לשפת אצלנו מורנינים, האקמפריסית והאישית של גרסוד קראס וכפי ורוד, והיא לישראל את אמנותם התרשית, שסעלו ארצה כשנות '30".

[illegible]

מאת גיורא מנור

המחול

המרכיב השני, שניבר כעבודותיה של סינה באוש, הוא הדרמטורגיה של היסטורון האנסבורד. יוצרי תיאטרון האנסבורד החל מפקט דרך יונסקו וברכורים – שתדור את התיאטרון מצורה העלילה הרומנטית, והפסיכולוגית. הדת שחם את ברום עצמם משהו שאינו שואף לאיוו הרמוניה או אידיאל עליון, שקש

הוא מנסה להבין מה סמכויותיו שלו, שמכע אנטוניו אן סוזה של
הממשלה אירו דרש "התיארוך האכזרי" בשני מובנים של
הוא עצמו "דש" גם בפרשנות חסות בתביעה, פירושה של
החוק אצלו היא התיארוך חסות מעצורים לעיד, למבא, ו
הוא נחשב, לאו רוקא לרגונים אן למעשיותה, אב
לעצות בתיבה שמחברת לרגונים אן העושה לתיבה

אכזריות שלא לשמה

[illegible]

אפשר כהתלס לקבוע, שתאיסרן התחול הרטוב משנש איסרפה, עעה שאמריקה מונה יותר ויותר אל הכאלט, אל התנועה שמה, אל הצורניית. וכן זה, במסר, בסדר נמור. ואפשר לעקב חרר התחמחות הריאלקטיש של שינוי תוך ינינורם, ללא כל צורך סרע עמדה וליהנות משנים העולמות.

בסוף 1990" תגובות לעבודות הוראות שלה בסוף

וְנִזְכָּרִים שָׂכָר הַהִיגוֹת וּלְבִלְתִּי תִּזְכָּרִים
תִּזְכָּרִים רְשִׁימָהּ שֶׁל גִּזְרֵי הַמֶּלֶךְ
מִתּוֹךְ סִפּוּר עַל סִינָה בְּאוֹשׁ

[illegible]

החיים מילדת ורד הנעורים אל חברות
אין קץ חיים, מתוך הזמן מתרחש, למשל
הבת אדם מול אלה את תנועתו של המתעמל
המקבילים והמחולל כעצור, הדמקה, או
החורף המקום מארץ עיר ממי דוד נאדלר,
החולפת בת 16, ושבת, כשדורקלס סמוך למחנה
הער על הקשת בענן היה כבד שבור, רדן שלש

כרטיס זה נמצא בבעלותו של **משה יעקב**

1980

[illegible][illegible]

תשובות

1991-1992

יעל יסודאל

מספיק העובש הזה מהחמסות
אובעים השנים שעברו על חרש, כמעט
מתגבר, לא עשו לו טוב וחסות משקל
גדולה, צילום חירות, מוסיקה חרמית
אמיתית מרש וללא טיפוס אמנות, היום זה

[illegible]

אמיר בן אור ©

[illegible]

...the

[illegible]